

2.ФИЛМСКИ ФЕСТИВАЛ / FILM FESTIVAL

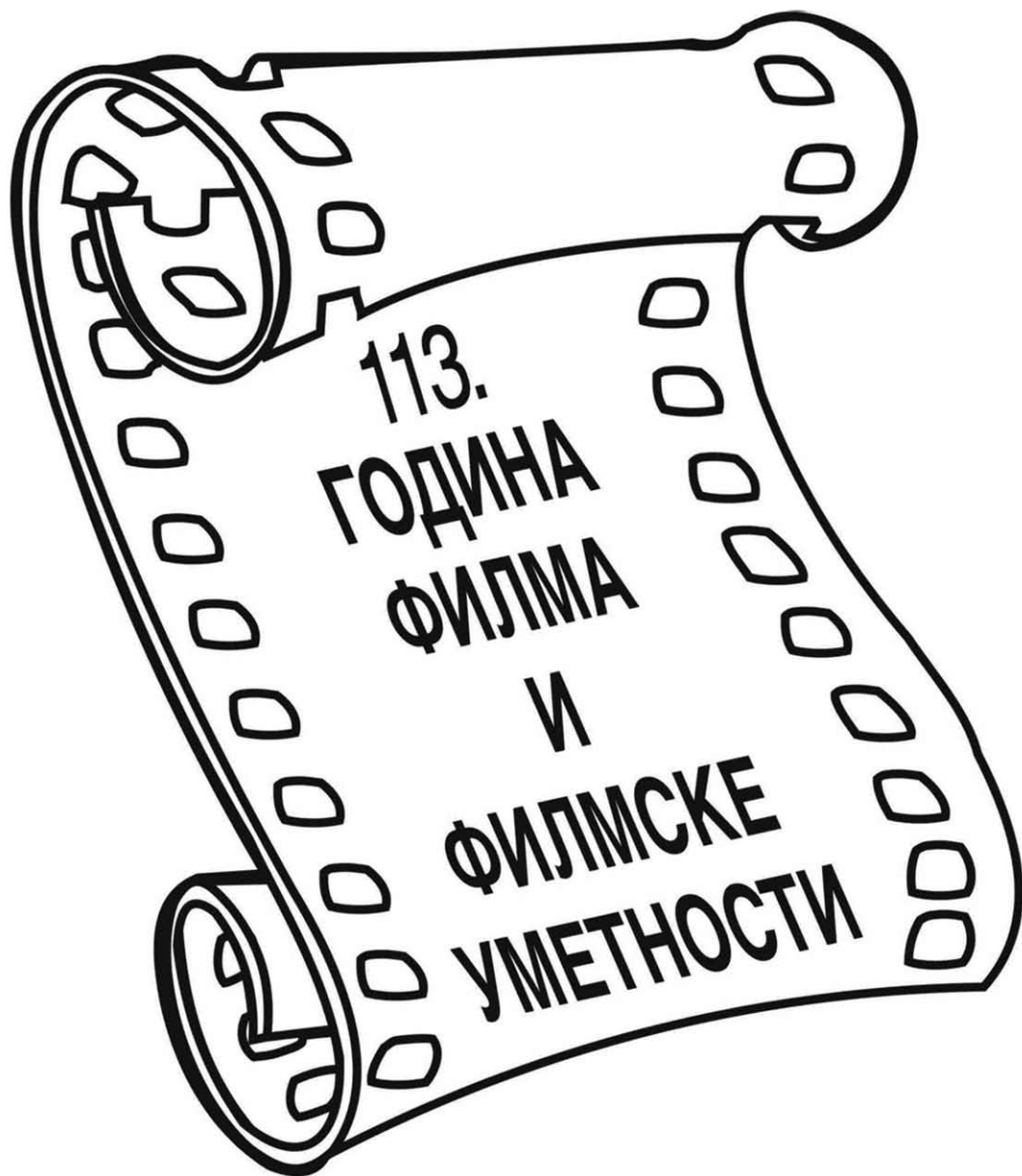
ИСТОРИЈА, КУЛТУРА, ДУХОВНОСТ
БДЕЊЕ ДУШЕ
VIGIL OF SOUL

4. октобар, 10 – 12. октобра 2008

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

113.
ГОДИНА
ФИЛМА
И
ФИЛМСКЕ
УМЕТНОСТИ

2. Film festival VIRGIL OF SOUL History, Culture and Spirituality

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ, 4. октобар, 10 – 12. октобра 2008

ПОКРЕТАЧИ И ОРГАНИЗАТОРИ ФЕСТИВАЛА / FESTIVAL FOUNDERS AND ORGANIZERS
УДРУЖЕЊЕ ФИЛМСКИХ И ТЕЛЕВИЗИЈСКИХ РАДНИКА ВОЈВОДИНЕ /
ASSOCIATION OF VOJVODINA FILM AND TELEVISION-MAKERS AND I PP FIKS FOKUS
BEOGRAD

ПОКРОВИТЕЉИ / PATRONS

Министарство за дијаспору Републике Србије / MINISTRY FOR DIASPORA OF THE REPUBLIC OF SERBIA

Секретаријат за културу Извршног Већа Војводине /

EXECUTIVE COUNCIL OF VOJVODINA - SECRETARIAT FOR CULTURE

Скупштина општине Сремски Карловци / MUNICIPALITY OF SREMSKI KARLOVCI

Епархија сремска / BISHOPRIC OF SYRMIA

Гимназија у Сремским Карловцима / KARLOVCI GRAMMAR SCHOOL

Карловачка Богословија / THE ORTHODOX SEMINARY IN SREMSKI KARLOVCI

ДУХОВНИ ПОКРОВИТЕЉ / SPIRITUAL PATRON

Његово Преосвештенство Владика Сремски / HIS GRACE BISHOP OF SYRMIA VASILIJЕ

СПОНЗОР / SPONSOR

Железнице Србије / SERBIAN RAILWAYS

МЕДИЈСКИ СПОНЗОРИ / MEDIA SPONSORS

ART TV – Канал културе Београд

Радио Београд

САРАДНИЦИ У ОРГАНИЗАЦИЈИ / ORGANIZATIONAL ASSOCIATES

Туристичка организација Сремских Карловаца

Хотел “Дунав” Сремски Карловци

Српска телевизија (Чикаго, САД)

MAGIC BOX - Нови Сад

Агенција KARISIK&KARISIK - Нови Сад

Агенција Панорама - Нови Сад

Студио „АУРА“ – Нови Сад

Навип Фрушкогорац доо – Петроварадин

ИЗВРШНИ ОРГАНИЗАТОРИ / EXECUTIVE ORGANIZERS

Срђан Илић, Уметнички директор / ART DIRECTOR

Мирослав-Бата Петровић, Оперативни директор / OPERATIONAL DIRECTOR

САРАДНИЦА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ /PR

Олга Трифковић

АУТОР СКУЛПТУРЕ “БДЕЊЕ ДУШЕ” / “VIGIL OF SOUL” SCULPTURE AUTHOR

Јово Петљевић

АУТОР ЛИНЕАРНЕ СИЛУЕТЕ С. КАРЛОВАЦА / AURHOE OF THE LINEAR SILHOUETTE OF SREMSKI KARLOVCI

Данијел Драгишић

КРАТКИ ИСТОРИЈАТ СРЕМСКИХ КАРЛОВАЦА

Сремски Карловци налазе се на обронцима Фрушке Горе, на 57-ом километру од Београда, а на 11-ом од Новог Сада. У овој вароши, током векова више пута паљеној и пустошеној, сачувало се, захваљујући богатству историјских догађаја уз мноштво културно-историјских споменика. Хронолошки се развој Сремских Карловаца може пратити још од најстаријих дана. Калакача, Лака Стаза, Селиште познати су локалитети неолитске културе. Кроз Карловце су пролазили Грци и Келти и ту се задржавали краће или дуже време. Римљани су, осим стратешке важности (саобраћајнице и систем утврђења подигнутих обалом Дунава - тзв. „лимес“), увидели да је овај део фрушкогорског Срема погодан за гајење винове лозе. Један од римских императора с краја трећег века нове ере – Марко Аурелије Проб, пресадио је ову племениту културу у околини Дивоша. Тако уз лимес, који је овуда пролазио и штитио Империју од варварских најезда, римски период у историји Сремских Карловаца је уједно и период зачетка виноградарства у овим крајевима.

У време великих сеоба, од V до VIII века на овим просторима су, краће или дуже времена, боравили Источни Готи и Гепиди. Пропашћу ових последњих, нестаје сваки траг о насељима у карловачком атару у наредних седам и по векова.

У писаним документима место се први пут помиње као тврђава Каром 1308. године. Незнатни остаци овог утврђења могу се и данас видети на узвишењима изнад зграде Магистрата. Место је припадало разним племићким породицама. До 1521. године Каромом је господарила угарска племићка породица Батори. Те године је турски војсковођа Бали-бег освојио Каром, срушивши тврђаву која више није обнављана. Наредних 170 година Сремски Карловци ће бити део турске империје. О Сремским Карловцима је остало доста података из тог периода, забележених у путописима аустријских посланика. У једном од ових путописа, чији је аутор био Антун Вранчић 1533. године, први пут је забележено словенско име Карловци.

На крају Великог бечког рата (1683-1699), посредовањем Енглеске и Холандије, између Аустрије, Пољске и Венеције са једне, и Турске, са друге стране, склопљен је 26. јануара 1699. у свету познати Карловачки мир. Преговори су трајали 72 дана, а на узвишењу, на којем су дипломате преговарале, фрањевци су касније подигли Капелу мира. Карловачким миром Турци су потиснути са ових подручја и тек повремено прелазиће Дунав у пљачкашким налетима на територије које су изгубили. Од тада, историја Сремских Карловаца више ће се везивати за историју Хабзбуршке монархије.

Најзначајније поглавље у историји Сремских Карловаца и историје Срба у Војводини је XVIII век. Сремски Карловци су постали центар јавног, политичког, просветног и уметничког живота Срба настањених северно од Саве и Дунава.

На основу Привилегија аустријског цара Леополда I из 1690. године, Србима је загарантована слобода вере, право избора архиепископа и црквене власти. На првом народно-црквеном сабору у Крушедолу 1708. године

основана је Митрополија са седиштем у истоименом манастиру. Митрополија је пренета у Сремске Карловце тек одлуком Трећег народно-црквеног сабора одржаног 1713. године у време митрополита Вићентија Поповића. У условима материјалног, политичког и културног успона у Сремским Карловцима су, двадесетих година XVIII века отворене прве више васпитно-образовне установе код Срба. О раду ових школа бринули су се сами митрополити, доводећи учене људе из Русије за учитеље и издржавајући школу и њене ученике.

Централистичке тежње и кочење развијања националне свести међу Србима биле су основ политике бечког двора, пре свега, царице Марије Терезије. У оваквим околностима важну улогу је одиграо митрополит Стефан Стратимировић, који је својим угледом и везама, али и активном политиком, заслужан за издавање царске повеље 1791. године. Тим чином обнародовано је оснивање прве гимназије у српском народу. Карловачка гимназија отворена је 1. новембра 1792. године. Три године након оснивања гимназије, основана је и богословија, друга у православном свету, одмах после Кијевске духовне академије.

У време бурних револуционарних година 1848. и 1849, у Сремским Карловцима су се одиграли судбоносни догађаји за политички живот војвођанских Срба. Митрополит Јосиф Рајачић сазвао је сабор, у историји познат као Мајска скупштина, на којем је проглашено Српско Војводство, у чијем саставу су се нашле области Бачке, Барање, Срема и Баната. За војводу је изабран аустријски пуковник Србин Стеван Шупљикац, а дотадашња Митрополија проглашена је Патријаршијом. Титулу патријарха понео је сам Јосиф Рајачић. Изабран је Главни народни одбор, а формиран су и политички, економски, финансијски и други одбори. Године 1860. Српско Војводство прикључено је Угарској.

У Карловцима се 1904. оснива и прво српско Соколарско друштво. Након завршетка I светског рата Сремски Карловци улазе у састав Државе Срба, Хрвата и Словенаца 1. децембра 1918. године. За време II светског рата место је било у саставу Независне Државе Хрватске. Сремски Карловци су ослобођени 23. октобра 1944. године. Данас у Сремским Карловцима живи око 9000 становника, тако да, иако мала бројем становника, ова варош има велики значај у српској историји, култури и духовности.

ПАТРИЈАРШИЈСКИ ДВОР

Патријаршијски двор подигнут је на месту где се некада налазио Нови двор који је страдао у пожару 1788. године. Ово је по М. Кашанину једно од најлепших и најмонументалнијих сакралних здања, подигнутих у Војводини током XIX века. Саграђен је на иницијативу патријарха Георгија Бранковића, а по пројекту чувеног архитекте Владимира Николића између 1892 и 1894. године.

Двор представља комбинацију два стила: барокног (приземље) и псеудоренесансног (спрат). Има облик ћириличног слова “Ш”, чији средњи крак образује малу капелу посвећену Св. Димитрију. Иконостас ове капелице осликао је Урош Предић 1898. године.

Некада је Двор поседовао богату Митрополијску библиотеку, галерију и ризницу, али је током Другог светског рата био опљачкан, тако да је велики део овог блага завршио у Загребу. Срећом, по завршетку рата део овог

културног богатства је спасен и данас се налази у Музеју Српске православне цркве. Однедавно је отворена Ризница Музеја Српске православне цркве у којој су смештене иконе, црквене књиге и богослужбени предмети из православних цркава са тла источне и западне Славоније, Далматинског Косова и Срема. Данас је Патријаршијски двор седиште Епархије епископа сремског и има статус летње резиденција

КАРЛОВАЧКА ГИМНАЗИЈА

Током XVIII века писменост у српском народу је била слабо раширена, изузев код свештеника, калуђера и имућних људи. Такво стање приметили су ондашњи митрополити који су често слали молбе аустријском двору, са намером да се дозволи оснивање школа у Сремским Карловцима. Аустријски цареви нису благонаклоно гледали на ове тежње, сматрајући да би школе штетиле војничком духу Срба.

Године 1728. митрополит Мојсије Петровић отвара школу у којој је предавао угледни руски учитељ Максим Суворов, по којем и школа добија име. Митрополит Павле Ненадовић основао је 1749. године Латинску школу, која се, после митрополитове смрти (1768), угасила, заједно са још неким школама које су у то време постојале у Сремским Карловцима (клирикална, славјано-јелинска, славјано-граматическа).

Доласком Леополда II на хабзбуршки престо, делимично се мења и политика аустријских царева према Србима који су живели на овом подручју. Овакву ситуацију користи митрополит Стефан Стратимировић и добија дозволу од бечког двора да се оснује гимназија у Сремским Карловцима. Захваљујући ангажовању митрополита и дарежљивости угледног карловачког трговца Димитрија Анастасијевића Сабова, који је приложио 20.000 форинти на име добротворног прилога, српски народ добио је прву гимназију у својој историји.

Настава у гимназији почела је 01. новембра 1792. године у згради бивше Латинске школе, приземној и ниској кућици облика слова „П”, у којој су се налазиле и учионице, али и станови за професоре и директора. Настава се одвијала на латинском и немачком језику, а због недостатка образованих људи међу Србима, први директори били су Чеси и Словаци. У оквиру Гимназије постојали су „Благодејаније”, интернат за сиромашне ученике и Конвикт за децу имућнијих родитеља. Од школске 1852/53 у гимназију се, новим школским програмом, уводи српски језик као матерњи језик карловачких ђака.

Од 1873. године Карловачка гимназија добија право полагања испита зрелости, али само уз присуство државног школског надзорника. Од тада па до 1918. године гимназија носи име „Српска православна велика гимназија карловачка”.

Крајем XIX века, по жељи патријарха Германа Анђелића, његов брат, сремскомитровачки прота Стеван прикупио је 325.000 круна у злату за подизање новог здања Карловачке гимназије, чије је темеље осветио патријарх Георгије Бранковић 1890. године. Пројектант нове зграде био је мађарски архитекта Ђула Партош, по чијој замисли је, мешавином жуте и црвене боје на фасади, дочарано средњевековно црквено градитељство.

Од 1956/57, са оснивањем осмогодишње основне школе, гимназија има четири разреда. Истовремено у згради гимназије радила је и учитељска школа, а од школске 1990/91 године, Карловачка гимназија постаје класична филолошка гимназија

БОГОСЛОВИЈА

Претеча Карловачке богословије била је Мала клирикална школа, која је радила у оквиру Покровобогородичине школе митрополита Павла Ненадовића, отворене 1749. године. На Темишварском сабору (1790) одлучено је да се у Сремским Карловцима оснује Генерална семинарија, у којој би се образовао православни свештенички подмладак. Уместо семинарије, 01. фебруара 1794. митрополит Стеван Стратимировић основао је, о свом трошку, мало клирикално училиште. У то доба школа је имала два разреда, док су ученици сами обезбеђивали стан и храну, јер школа у почетку није била организована по узору на семинарије. Године 1797. митрополит је отворио „Благодјејаније”, где су сиромашни ученици Богословије и Гимназије бесплатно добијали стан и храну.

Краљевским рескриптом из 1868. године извршена је реорганизација карловачког училишта, те је Богословија почела постепено да се гаси, да би 1872. године престала са радом. Већ 1875. Богословија поново почиње са радом, а у њу су примани ученици са свршеном вишом гимназијом и положеним испитом зрелости. Школовање је трајало четири године, а настава се изводила на српском језику, изузев догматског богословља, које се предавало на црквено-словенском језику.

Од 1891/92 настава се одвијала у једном крилу нове зграде Гимназије. Ново име – Православна српска богословија у Карловцима, школа ће добити 1906. године и радиће без прекида све до Првог светског рата. Од 1920. школа је припадала Богословији Св. Саве, која је из Београда пресељена у Сремске Карловце, јер је у рату изгубила своју зграду. Одлуком Архијерејског сабора у мају 1967. бива проглашена за самосталну просветну установу под именом „Богословија Св. Арсенија Сремца у Сремским Карловцима”, како се и данас зове. Настава се одвија у палати Црквено-народних фондова коју је пројектовао архитекта Владимир Николић (1901), а школу похађа око 180 ученика из земље и расејања.

Схвативши значај интерната за будућност богословије и њених ђака, патријарх Георгије Бранковић је одлучио да, о свом трошку, подигне семинар и у ту сврху прилаже 200.000 круна. Уз велику свечаност, камен темељац је положен на Ђурђевдан, 06. маја 1900. године. Семинар је делимично био завршен већ следеће године, али се тек

у септембру 1904. у њега усељавају први питомци. Семинар се издржавао из фонда Саве Текелије и Црквено-школског (народног) фонда, а врховну власт над њим је имао Архијерејски синод са патријархом на челу. Здање Богословског семинара пројектовао је Владимир Николић, користећи мешавину псеудовизантијских и исламских елемената са класичним. У згради се данас налазе спаваоне, читаоница и ТВ сала за ученике Богословије.

Воз “Романтика”

Посебна атракција је воз музеј “Романтика”, Железница Србије који у посебним аранжманима повезује Београд са Сремским Карловцима а могуће су и друге релације.

A SHORT HISTORY OF SREMSKI KARLOVCI

Sremski Karlovci is a small town situated on the slopes of Fruška gora, 57 kilometers from Belgrade and 11 kilometers from Novi Sad. In this town which was ignited and ravaged for several times a lot of historical and cultural monuments from the past still remained preserved, thanks to historical events. Chronological development of Sremski Karlovci can be viewed from the ancient times. Kalakača, Laka staza and Selište are the most famous archeological sites with finds dating the Neolithic period.

Greeks and Celts passed through Sremski Karlovci and stayed here for longer or shorter periods of time. Romans understood that beside strategic importance (communications and system of strongholds built on Danube banks - named "limes") this part of Srem also provides good conditions for wine growing. Caesar Marcus Aurelius Probus, roman emperor from the end of the 3rd century A.D., planted this culture in Divoš region. Roman period in the history of Sremski Karlovci is at the same time period of out breaking of wine growing in this region.

During the time of great migrations, from 5th to 7th century, various barbaric tribes such as Soths, Sopids, Huns and Avars passed through these areas and lived here for longer or shorter periods of time. When the Eastern Goths and Gethids were lost any trail of settlements in the region disappeared for next seven and a half centuries.

In written documents settlement is mentioned for the first time in 1308 as the "Karom" stronghold. Even today minor remains can be seen on the slopes behind the City Hall. Its owners used to change. It is known that until 1521 Karom was under rule of a Hungarian noble family Batori. In 1521 ottoman soldier Bali-beg demolished the stronghold which was never rebuild and he took over Karom. For the next 170 years Sremski Karlovci were part of the Ottoman empery. A lot of written document remained from that period, mainly written by Austrian ministers in their itineraries. In one of these itineraries, written by Antun Vranić in 1533, for the first time Slavic name Karlovci was used.

At the end of the Great Viennese war (1863-1699), as a result of intercession of England and Holland, Austria, Poland and Venice on one side and Ottoman empire on the other side, on January 26th, 1699 the world wide famous Karlovci's peace treaty was concluded. Negotiations lasted for 72 days and on a slope where negotiation took place the Chappel of Virgin Mary of Peace was later built by Franciscans. With that peace treaty Ottomans practically withdrew from Middle Europe. They managed to cross back on lost territories over Danube in predatory forays only occasionally. Since then, the history of Sremski Karlovci is much more linked to the history of the Habsburg Monarchy.

The most important period in history of Sremski Karlovci and in history of Serbs in Vojvodina was 18th century. In that period Sremski Karlovci became center of public, political, educational and artistic life of Serbs settled north of Sava and Danube rivers. Based on privileges given by Austrian emperor Leopold I in 1690, Serbs were granted to have freedom of religion, right to choose archbishop and church authorities.

The Krušedol monastery became a center of the newly founded Mitropoly in 1708. On the third church convocation in 1713, during the time of mitropolitan Vićentije Popović, Karlovci became new center of the Mitropoly.

Economic, political and cultural rising of Sremski Karlovci during '20 of 18th century provided founding of first Serbian schools. Metropolitans themselves took care about schools functioning. They used to bring erudite people from Russia to work as teachers and paid for school and students costs.

Viennese royal politics, emperor's Maria Theresa above all other, had strong centralistic aspirations and tried to brake national conscience evolution among Serbs. It was practically the basis of their politics toward Serbs in Vojvodina. In these circumstances the most important role was of mitropolitan Stefan Stratimirović, who used his reputation and good

connections as well as intensive political activity to carry through the Imperial Charter in 1791. This Charter meant that the first secondary school - gymnasium among Serbs could open. The Gymnasium in Sremski Karlovci started with work on 1st of November, 1792. Three years later the Orthodox Seminary, second among Orthodox Christians (the first one was in Kiev), started with its work.

During the rough revolutionary years in 1848 and 1849 Sremski Karlovci became the center of the Union of the South Slavs living in the Habsburg Monarchy. Some very important events took place here. Mitropolitan Josif Rajačić called a meeting which later in history became known as May Assembly. One of the decisions of the Assembly was, among other things, that the provinces of Srem, Bačka, Baranja, Banat and Tamiški

Banat became one autonomous duchy (Vojvodina) and it is from that time that this part of our country has been called Vojvodina. The first elected duke was an Austrian general, Serb named Stevan Šupljikac. The Mitropoly got the rank of Patriarchy headed by Josif Rajačić. The temporary government was organized and was called The Main National Council. At the same time political, economic, financial and other councils were formed. In 1860 Serbian autonomous duchy - Vojvodina was appended to Hungary.

Karlovci was a town where in 1904 a first Serbian sport association - "Sokolarsko društvo" was founded. After the First World War ended Sremski Karlovci became the part of the new state of Serbs, Croats and Slovenians (Yugoslavia) on 1st of December, 1918. During the second world war town was part of so called Independent Country of Croatia. Sremski Karlovci was liberated on 23rd of October, 1944.

Today, Sremski Karlovci is town with approximately 9 000 inhabitants, but despite small number of inhabitants its significance for Serbian history, culture and spirituality is huge.

THE PATRIARCHY COURT

The Patriarchy Court was built on the spot where The New Court, destroyed in a fire in 1788, once was. According to M. Kašanin this building is one of most beautiful and most monumental edifices built in Vojvodina during 19th century. It was built on the initiative by patriarch Georgije Branković and designed during 1892 and 1894 by the famous architect Vladimir Nikolić.

The Patriarchy Court is designed in combination of two styles - baroque (ground floor) and pseudo-renaissance (upper floor). Floor plan is in "III" shape and the middle limb forms a small chapel dedicated to St. Dimitri. The Court Chapel represents one of the best works in the field of church painting, done by well known artist Uroš Predić in 1898.

The Patriarchy Court once owned exuberant Mitropolitan library, gallery and treasury but was robbed during the Second World War and huge amount of its treasure ended in Zagreb. Luckily when the war ended segment of that cultural treasure was saved and is nowadays exhibited The Museum of The Serbian Orthodox Church.

Recently the treasury-room of the museum was opened. In it icons, church books and objects used in religious service in orthodox churches in East and West Slavonija, Dalmatinsko Kosovo and Srem are exhibited.

Nowadays The Patriarchy Court is a seat of bishop of Srem Mitropoly and has a status of summer residence for Serbian patriarch.

THE GYMNASIUM - “KARLOVAČKA GIMNAZIJA”

During 18th century literacy among Serbs was not so widely spread, except among priests, monks and rich. This condition was noticed by metropolitans of that time and they send plenty of pleadings to Austrian court with purpose of allowing schools in Sremski Karlovci. Austrian monarchs were not benevolent on this aspirations. They believed that schools wouldn't be good for the military spirit of Serbs.

In 1728 metropolitan Mojsije Petrović opened a school with a famous Russian Maksim Suvorov as a teacher. The school was later named after him. In 1749 metropolitan Pavle Nenadović founded Latin school but it stopped working among some other schools (“Klirikalna”, “Slavjano-Jelinska” and “Slavjano-Gramatičeska”) that existed during that period in Sremski Karlovci soon after metropolitan died in 1768.

When Leopold II came on he Habsburg throne official Austrian royal politics towards Serbs in the region partly changed. Metropolitan Stefan Stratimirović knew how to make use of it and he managed to get permission for founding of a secondary school (Gymnasium) in Sremski Karlovci. Thanks to the metropolitan, and a rich citizen of Karlovci, Dimitrije Anastasijević Sabov who gave 20 000 forints in silver for the foundation, Serbs in Sremski Karlovci got the first Serbian secondary school (gymnasium) in Serbian history.

Teaching in Gymnasium started at 1st of December, 1792 in former Latin school building. It was a ground-floor, “U” shape floor plan building with both classrooms and teacher's and principal's apartments. Students took lessons in both Latin and German language. First principals were Czech and Slovaks because of lack of educated people among Serbs. The Gymnasium contained two boarding schools - “Blagodjejanije” was meant for penniless pupils and “Konvikt” was for wealthy pupils. In 1852/53 school-year school program had changed and Serbian language was added to program as native language of pupils in Karlovci.

In 1873 Gymnasium in Sremski Karlovci was allowed to perform maturity examinations but only in presence of official school supervisor. Since that year to year 1918 the school was named Serbian Orthodox Gymnasium of Sremski Karlovci. At the end of 19th century pastor of Sremsko-Mitrovački county raised 325 000 crowns in gold for new school building on the wish of his brother, patriarch German Anđelić. Foundations were consecrated in 1890 by patriarch Georgije Branković. The building was designed by the Budapest architect Gyula Partos and by his idea the facade was colored in red and yellow as the admonition to the Serbian medieval ecclesiastical architecture.

After a school-year 1956/57, when an eight-year school was founded, gymnasium was four-year school. At the same time in the high-school building was also located school for teachers. Since 1990/91 gymnasium in Sremski Karlovci transformed to classic lingual gymnasium.

THE ORTHODOX SEMINARY

The Small Clerical School was precursor of The Orthodox Seminary. It worked within school opened in 1749, named “Pokrovobogorodočina” which was under the custody of metropolitan Pavle Nenadović. Council in Timisoara in 1790 decided that it should be allowed to found The General Seminary in Sremski Karlovci where young generations of orthodox priests would be educated. Instead of seminary a small clerical school was founded on 1st of February, 1794 by metropolitan Stevan Stratimirović. He also paid for all the expenses. At that time school had two classes. At the beginning school was not organized as a seminary and the pupils had to provide a room and food by themselves. In 1797 metropolitan

opened “Blagodjejanije”, a place where poor pupils from The Seminary and The Gymnasium lived and feed for free. The Royal Edict in 1868 reorganized schools in Sremski Karlovci. That meant gradual closing of The Seminary, finally in 1872 it stopped working. In 1875 Seminary started with work again accepting pupils who graduated in secondary school - gymnasium. Education lasted four years and was performed in Serbian language. Exception were lessons of Theological Dogma lectured in Church-Slavic language.

Since 1891/92 lectures were held in one wing of the new Gymnasium building. New name - “Pravoslavna srpska bogoslovija u Karlovcima” (Serbian Orthodox Seminary in Karlovci) was given in 1906. School functioned without breaks until the First World War. Since 1920 school had belonged to Seminary of St. Sava which was previously in Belgrade. During the war they lost their building and they decided to move to Sremski Karlovci. The Council of Archbishops, held in May, 1967, declared it autonomous educational institution under the name “Bogoslovija Sv. Arsenija Sremca u Sremskim Karlovcima” (The Seminary of St. Arsenius of Srem in Sremski Karlovci). That name remained until these days. Nowadays school has around 180 pupils from Serbia and abroad and their lessons take place in The Palace of Common Funds, designed in 1901 by the architect Vladimir Nikolić.

The patriarch Georgije Branković understood the importance of boarding school for the future of The Orthodox Seminary and its students. Therefore he decided to build a boarding school and in that purpose contributed 200 000 crowns. On 6th of May, 1900 when a fest “Đurđevdan” (day dedicated to St. George) was celebrated, the corner-stone was laid. The boarding school was partly finished in the following year but it took until September of 1904 when the first cadets moved in. It were the Foundation of Sava Tekelija and School-Parochial (putative) Foundation that provided all the necessary money for functioning of the boarding school. It was under jurisdiction of The Council of Archbishops.

The boarding school building was designed by the architect Vladimir Nikolić. He used the mixture of pseudo Byzantine and Islamic elements with elements of neoclassical style. Within the building are dormitories, reading-room and TV room for the students of the seminary.

2. ФЕСТИВАЛ “БДЕЊЕ ДУШЕ”, П р о г р а м

Субота, 4. 10. 2008

- 12.00 “Округли сто” –”ФИЛМ У ДУШИ - ДУША У ФИЛМУ”
 Духовност у Србији између прошлости и садашњости
- 18.00 Отварање изложбе фотографија –
 “Фрушкогорски манастири пре три деценије и данас”,
 Аутор: Слободан Милетић
 Патријаршијски двор

Петак, 10. 10. 2008.

- 10.00 – 12.00 Дочек и смештај гостију
- 13.00 Пријем добродошлице код Председника општине
- 14.00 Заједнички ручак
- 17.00 Вечерња служба у Саборној цркви
- 18.00 Свечана сала Богословије - Кинотека БДЕЊЕ ДУШЕ
- 20.30 Свечана сала Гимназије
 Свечано отварање Фестивала и прва пројекција “Главног програма“
- 23.00 Заједничка вечера

Субота, 11. 10. 2008.

7.00-9.00	Доручак
9.00-13.00	Организован обилазак знаменитости Сремских Карловаца и околине /За заинтересоване госте/
Паралелно - 11.00	Свечана сала Богословије Специјална пројекција за ученике Богословије
14.00	Заједнички ручак
17.00	Вечерња служба у Саборној цркви
18.00	Свечана сала Богословије - Пратећи програм
19.30	Свечана сала Богословије “Сентандреја, путовање кроз време” - Промоција пројекта Завода за културу Војводине Друга пројекција „Главног програма“
21.00	Свечана сала Гимназије Трећа пројекција „Главног програма“
23.00	Заједничка вечера

Недеља, 12. 10. 2008.

7.00-9.00	Доручак
9.00-10.30	Седница Савета Фестивала
11.00	Завршна свечаност: Проглашење награда, свечано затварање фестивала и пројекција награђених филмова – Конгресна сала Хотела „Дунав“
13.00	Заједнички ручак
16.00	Испраћај гостију

Од 15. октобра – репризе у другим градовима – цели програми или избори.

2nd FILM FESTIVAL “VIGIL OF SOUL”

P r o g r a m

Saturday, 4. 10. 2008

- 12.00 “Round table” –”FILM IN SOUL-SOUL IN FILM”
Spirituality in Serbia between and past
- 18.00 Opening of photography exhibition--
“Monasteries of Fruška Gora three decades ago and today”
Author: Slobodan Miletić
Patriarchate Court

Friday, 10. 10. 2008.

- 10.00 – 12.00 Reception and accommodation of arrivals
- 13.00 Welcomng speech of the Mayor
- 14.00 Lunch
- 17.00 Evening service at the Catrherdal (“Saborna crkva“)
- 18.00 Ceremonial Hall of the Seminary – Film Archive of the Vigil of Soul
- 20.30 Ceremonial Hall of the Grammar School
Grand opening of the Festival and the first projection of the “Main Program“
- 23.00 Dinner

Saturday, 11. 10. 2008.

7.00-9.00	Breakfast
9.00-13.00	Guided tour of Sremski Karlovci sights and surroundings Simultaneously - 11.00 Ceremonial Hall of the Seminary Special projection of the Seminary students
14.00	Lunch
17.00	Evening service at the Cathedral
18.00	Ceremonial Hall of the Seminary – Additional program
19.30	Ceremonial Hall of the Seminary The second projection of the “Main Program“
21.00	Ceremonial Hall of the Grammar School The third projection of the „Main Program“
23.00	Dinner

Sunday 12. 10. 2008.

7.00-9.00	Breakfast
9.00-10.30	Festivals Council session
11.00	Closing Ceremony: Film awards, Official closing of the Festival and Projection of awarded films – Congressional Hall of the “Dunav“ Hotel
13.00	Lunch
16.00	Departure of guest

From October 15 – reruns in others cities – whole program or selections

ГЛАВНИ ПРОГРАМ ФЕСТИВАЛА – Прва пројекција

1. ЛАСТА, почасно, аутор Милан Белегишанин, 17’
2. ЛАНА, НАТАША, КСЕНИЈА, аутор Иван Пешукић, 13’
3. ЛЕПА ТИСА И ОСТАЛО, аутор Иван Атила, 9’
4. ЖЕРТВА, аутор Јован Маџура, 23,5’
5. СТОПА КРАЉЕВИЋА МАРКА, аутор Татјана Фери, 24’

ГЛАВНИ ПРОГРАМ ФЕСТИВАЛА – Друга пројекција

1. ЦЕРСКА БИТКА, аутор Милан Вучинић, 23’
2. ТЕСЛА, аутори Ђорђе Шибалин и Снежана Миливојевић, 33’

ГЛАВНИ ПРОГРАМ ФЕСТИВАЛА – Трећа пројекција

1. СТРПЉЕЊЕ, in memoriam - Душан Торбица, 6’
2. СЛИКЕ ИЗ АУТОБУСА, аутори Ђорђе Шибалин и Снежана Миливојевић, 26’
3. ЉУБАВ, аутор Владимир Борисављевић, 14,5’
4. МОЈ ДРУГ СРБИЈА, аутор Соња Благојевић, 50,5’

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ ФЕСТИВАЛА

1. УМЕТНОСТ ДИРИГОВАЊА, почасно, аутор Драгомир Зупанц, 30’
2. МЕТЕЖ, почасно, аутор Игор М. Тохолъ, 13’
3. БОЖИЋ ДОЛАЗИ НА КОЊУ, аутор Вујадин Мићуновић, 22’
4. ВОЈНА БОЛНИЦА У НИШУ, аутор Марко Николић, 21’

КИНОТЕКА ФЕСТИВАЛА „БДЕЊЕ ДУШЕ“

1. КЛЕТВА, аутори др Динко Давидов, Борислав Гвојић и Петар Латиновић, 15’
2. ДУГО ПУТОВАЊЕ КУЋИ, аутори Светлана и Зоран Поповић, 36’
3. ЧУДЕСНА ШУМА, аутор Ђорђе Арамбашић, 3’
4. ЈЕРОТИЈЕ, аутор Амира Ал Хажар-Новаковић, 14,5’
5. ВЈЕРА И КОИНЦИДЕНЦИЈА, аутор Слободан Симојловић, 13’

ПОСЕБНА ПРОЈЕКЦИЈА ЗА УЧЕНИКЕ БОГОСЛОВИЈЕ И ОСТАЛЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНЕ ГОСТЕ

ТРИПТИХ ИЗ ДЕЧАНА, аутор Татјана Феро

1. МЕСТО ГДЕ МОЈЕ СРЦЕ ПРЕБИВА, 26’
2. ПОРТРЕТ МОНАХА, 24’
3. ЧУДЕСА СВЕТОГ КРАЉА, 28’

„MAIN PROGRAM“– First projection

1. SWALLOW, tribute, author Milan Belegišanin, 17’
2. LANA, NATAŠA, KSENIJA, author Ivan Pešukić, 13’
3. BEAUTIFUL TISA AND THE REST, author Ivan Atila, 9’
4. SACRIFICE, author Jovan Macura, 23,5’
5. PRINCE MARKO-S FOOT, author Tatjana Fero, 24’

„MAIN PROGRAM“– Second projection

1. THE BATTLE OF CER, author Milan Vučinić, 23’
2. TESLA, authors Đorđe Šibalin and Snežana Milivojević, 33’

„MAIN PROGRAM“– Third projection

1. PATIENBCE, in memoriam - Dušan Torbica 6’
2. IMAGES FROM A BUS, authors Đorđe Šibalin and Snežana Milivojević, 26’
3. LOVE, author Vladimir Borisavljević, 14,5’
4. MY FRIEND SERBIA, author Sonja Blagojević, 50,5’

ADDITIONAL PROGRAM

1. THE ART OF CONDUCTING, tribute, author Dragomir Zupanc, 30'
2. TURMOIL, tribute, author Igor M. Toholj, 13'
3. CHRISTMAS COMES ON HORSEBACK, author Vujadin Mićunović, 22'
4. MILITARY HOSPITAL IN NIŠ, author Marko Nikolić, 21'

VIGIL OF SOUL FILM ARCHIVE

1. CURSE, authors dr Dinko Davidov, Borislav Gvojić and Petar Latinović, 15'
2. A LONG JOURNEY HOME, authors Svetlana and Zoran Popović, 36'
3. FOREST OF WONDERS, author Đorđe Arambašić, 3'
4. JEROTIJE, author Amira Al Hažar-Novaković, 14,5'
5. VJERA AND COINCIDENCE, author Slobodan Simojlović, 13'

SPECIAL PROJECTION FOR THE SEMINARY STUDENTS

DEČANI TRIPTYCH, author Tatjana Fero,

1. WHERE MY HEARTS LIES, 26'
2. PORTRAIT OF A MONK, 24'
3. MIRACLES OF THE HOLY KING, 28'

СИМБОЛИ ФЕСТИВАЛА КАО НАГРАДЕ

Сваки фестивал, па тако и овај треба да има своје симболе. Када је наш фестивал у питању најприродније је да његови симболи буду уметничка дела и да буду додељивани као награде.

Још природније је да на фестивалу који је посвећен историји, култури и духовности, ти симболи у себи садрже све ове области нашег бића – националног, историјског, културног, уметничког, духовног...

Зато смо се определили да ти симболи буду наши велики уметници Јаков Орфелин и Теодор Крачун. Они су, не само везани за Сремске Керловце и Фрушку Гору, већ истински у себи садрже и симболизују све области којима је посвећен наш Фестивал.

Статуа “Бдење Јакова Орфелина” биће већ од ове године додељивана ауторима, а статуа „Бдење Теодора Крачуна“ од идуже године - личностима и институцијама које су дале значајан допринос постојању нашег Фестивала.

Обе статуете урадио је у дрвету наш истакнути скулптор Јово Петијевић, а добитницима ће бити додељивани одливци у бронзи. За оне који не познају добро нашу историју и историју уметности, ево кратких података о Орфелину и Крачуну.

Јаков Орфелин (рођен средином 18. века у Сремским Карловцима — умро 1803.). Био је српски барокни сликар и графичар.

Школовао га је његов стриц Захарије Орфелин. Године 1766. уписао се на бечку бакрорезачку академију. Сликао је иконостасе за многе цркве и манастире:

- 1774. црква манастира Гргетег
- 1780-81. Саборна црква у Сремским Карловцима (заједно са Теодором Крачуном)
- 1790. иконостас у Стапару
- 1792. иконостас у Парабућу (данашњем Раткову)
- 1793. иконостас у Великим Радинцима
- 1794. иконостас у Краљевцима
- 1797. иконостас у Јарку (са Стефаном Гавриловићем)
- 1802. иконостас у манастиру Бездин код Арада

/У току радикалне измене изгледа комплекса манастира Гргетега (1899-1901), порушен је Орфелинов иконостас, а израда новог поверена је Урошу Предићу. Сликарски радови Јакова Орфелина потпуно су уништени осим две престоке иконе: св. Николе и св. Јована. Остали његови иконостаси углавном су сачувани/.

Израдио је цртеже за бакрорезе Рајићеве историје. Његови цртежи се одликују финим колоритом са богатим преливима. У детаљима показује потпуно барокна схватања, док у представама светитеља задржава традиционалан достојанствен став и израз.

Теодор Димитријевић Крачун (рођен 1740-их, у Сремској Каменица или Сремским Карловцима — умро 1781, у Сремским Карловцима). Био је најзначајнији српски барокни сликар 18. века. Стварао је у Војводини.

У свом делу је комбиновао византијску духовност са уметничким духом барока и рококоа.

Сликао је следеће иконостасе:

- Беочин (1766)
- Хопово (1770)
- Сомбор (1772)
- Лаћарак и Нештин (1773)
- Сремска Митровица (1775)
- Сусек (1779)
- Саборна црква у Сремским Карловцима (1780-1781), заједно са Јаковом Орфелином

Такође је сликао портрете: митрополита Павла Ненадовића, Јована Ђорђевића, Викентија Јовановића-Видака.

FESTIVAL SYMBOLS AS AWARDS

Each festival, including this one, should have its symbols. When it comes to our festival, it is only natural that its symbols are works of art that will be presented as awards.

Even more natural is that the symbols of a festival dedicated to history, culture and spirituality contain in themselves all the aspects of our being – national, historical, cultural, artistic, spiritual...

That is why we have decided that those symbols should be our great artists Jakov Orfelin and Teodor Kračun. Not only they have a strong bond with Sremski Karlovci and Fruška Gora, but they truly have in themselves and symbolize all the aspects of life to which our festival is dedicated.

The statue „Vigil of Jakov Orfelin“ will be, as of this year, awarded to the film authors, and the statue „Vigil of Teodor Kračun“, as of the next year – to the individuals and institutions who significantly contributed to the existence of our festival.

Both statues were made in wood by our prominent sculptor Jovo Petijević, and the winners will be awarded with casts in bronze.

For those who are less familiar with our history, and history of art, here is short information on Orfelin and Kračun:

Jakov Orfelin (born in the mid 18th century in Sremski Karlovci – died in 1803), Serbian baroque painter and printmaker.

He was educated by his uncle Zaharije Orfelin. In 1766 he enrolled the Viennese Copperplate Engraving Academy. He painted iconostases for many churches and monasteries:

- 1774 Grgeteg monastery church
- 1780-81 Cathedral in Sremski Karlovci (together with Teodor Kračun)
- 1790 iconostas in Stapar
- 1792 iconostas in Parabuć (today's Ratkovo)
- 1793 iconostas in Veliki Radinci
- 1794 iconostas in Kraljevci
- 1797 iconostas in Jarak (with Stefan Gavrilović)
- 1802 iconostas in Bezdin monastery near Arad

/During the radical changes in the look of Grgeteg monastery compound (1899-1901), Orfelin's iconostas was demolished and the making of a new one was commissioned to Uroš Predić. Paintings by Jakov Orfelin were completely destroyed, except two altar icons: of St. Nicholas and St. John. His other iconostases were mostly preserved./

He made drawings for copperplate engravings of Rajić's History. His drawings have fine color patterns and rich mellowness. He had completely baroque views of the details, but kept traditional, dignified attitude and expression in the representation of saints.

Teodor Dimitrijević Kračun (born in 1740's in Sremska Kamenica or Sremski Karlovci – died in 1781 in Sremski Karlovci). The most important Serbian baroque painter of the 18th century. He worked in Vojvodina province.

In his works he combined Byzantine spirituality with artistic spirit of baroque and rococo.

He painted iconostases in:

- Beočin (1766)
 - Hopovo (1770)
 - Sombor (1772)
 - Lačarak and Neštin (1773)
 - Sremska Mitrovica (1775)
 - Susek (1779)
 - Cathedral in Sremski Karlovci (1780-1781), together with Jakov Orfelin
- He also painted portraits of Metropolitan Pavle Nenadović, Jovan Đorđević and Vikentije Jovanović-Vidak.

ГРАДОВИ КОЈИ УЧЕСТВУЈУ У СИМУЛТАНОМ ОДРЖАВАЊУ ФЕСТИВАЛА / CITIES TAKING PART IN SIMULTANEOUS FESTIVAL ACTIVITIES

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ
ЗРЕЊАНИН
НИШ
ВАЉЕВО
НОВИ БЕЧЕЈ
ВРБАС
СРБОБРАН
БУДИМПЕШТА

До закључивање овог каталога своје учешће нису потврдили:

ИРИГ
СРЕМСКА МИТРОВИЦА
ЧИКАГО
ЊУЈОРК
СИДНЕЈ
АДЕЛАИДА

Коначна листа учесника биће објављена у билтену после Фестивала

СЕНТАНДРЕЈА, ПУТОВАЊЕ КРОЗ ВРЕМЕ

Пројекат Завода за културу Војводине.
Снимање почело 19. августа 2008. године

Извршни продуцент: Независни филмски центар Кино клуб Нови Сад
Редитељ: Филип Марковиновић
Директор фотографије: Cs. Nagy Sándor
Звук: Tibor Csáki
Монтажа: Андреја Вајда
Директор филма: Александар Ракић
Музика: Ансамбл Вујичић

Почетак снимања другог филма, о Сремским Карловцима, планира се за пролеће 2009. године.

БОЖИЋ ДОЛАЗИ НА КОЊУ

CHRISTMAS COMES ON HORSEBACK

Сценарио/Screenplay: Вујадин Мићуновић
Режија/Director: Вујадин Мићуновић
Камера/Photography: Вујадин Мићуновић
Монтажа/Editing: Ненад Младеновић
Текст/text: Милорад Бубања
Продукција/Production: ВФЦ “Застава филм” Београд

Вујадин
Мићуновић

Категорија/Category: култура/culture
Дужина/Running time: 22 мин.

Вујадин Мићуновић, рођен у Врбасу, 1961. Завршио је Факултет драмских уметности у Београду – одсек Филмска и тв камера. Живи и ради у Београду (ВФЦ “Застава филм”). Поред сниматељског посла, пише сценарија и режира наменске и наставне филмове.

Vujadin Mićunović, born in Vrbas, 1961. Graduated at The Faculty of Dramatic Arts in Belgrade – Camera department. Lives and works in Belgrade (VFC “Zastava film”). In addition to his work as a cinematographer, he writes screenplays and directs special purpose and educational films.

Кратак садржај/Synopsis

Група сремских домаћина обнавља стари народни обичај прослављања Бадњег дана, Бадње вечери и Божића, извођењем и ритуалним кићењем коња и фијакера, парадним јахањем и вожењем кроз сеоске улице и сокаке...

A group of prominent villagers somewhere in Syrmia re-establishes ancient folk tradition of celebrating the Christmas Eve and Christmas, by ritual adorning and riding of horses and carriages and parading through village streets and allies...

Милун
Вучинић

ЦЕРСКА БИТКА

THE BATTLE OF CER

Сценарио/Screenplay: проф. др Мирјана Зорић

Режија/Director: Милун Вучинић

Камера/Photography: Милорад Зубовић

Монтажа/Editing: Светлана Катанић

Продукција/Production: ВФЦ „Застава филм“
Београд

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 23 мин.

Милун Вучинић, дипломирани филмски режисер. Режирао је неколико десетина значајних документарних, наставних, наменских филмова и рекламних тв спотова... За своје радове више пута је награђиван на фестивалима и смотрама документарног филма.

Milun Vučinić, graduated film director. Directed several dozens of acclaimed documentary, educational, special purpose films and TV commercials... Awarded in a number of documentary film festivals and shows.

Кратак садржај/Synopsis

Европа пред Први светски рат. Тежње Аустро-Угарске монархије за продором на Исток и Немачка подршка тим тежњама; дипломатске игре и пропагандни рат против Србије; непосредне припреме за рат... Сарајевски атентат као повод за уцене, ултиматуме и рат; објава рата и напад на Србију;

Церска битка као прва велика победа српске војске... Овај документарни филм поред обимне документарне грађе садржи и кратке стилизоване инсерте из домаћег играног филма „Марш на Дрину“.

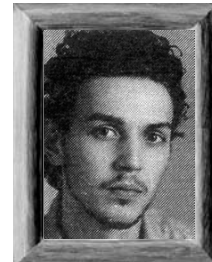

Europe in the eve of WW1. Austro-Hungarian aspirations “towards the East” and German support for it; diplomatic games and propaganda war against Serbia; final preparations for the war... Assassination at Sarajevo as an excuse for blackmail and ultimatum; proclamation of war and attack on Serbia; the battle of Cer as the first Ally victory in the war... In addition to abundance of documentary material, this film contains short inserts from Serbian feature film “March on the river Drina”.

ЧУДЕСНА ШУМА

FOREST OF WONDERS

Сценарио/Screenplay: Ђорђе Арамбашић
Режија/Director: Ђорђе Арамбашић
Камера/Photography: Ђорђе Арамбашић
Монтажа/Editing: Павле Вучковић
Продукција/Production: ФДУ Београд

Ђорђе
Арамбашић

Категорија/Category: експериментални/experimental
Дужина/Running time: 3 мин.

Ђорђе Арамбашић, рођен 1975. у Сомбору. Завршио одсек филмске и телевизијске камере на ФДУ у Београду.

Đorđe Arambašić was born in Sombor 1975. Graduated film and tv camera in FDU from Belgrade.

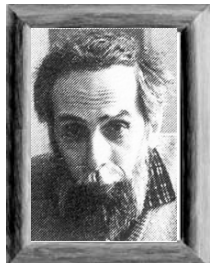
Кратак садржај/Synopsis
У до пола исеченој шуми, шумари “подижу” дрвеће.

In a forest, half cut down, timberman “raise” trees.

Светлана
Поповић

Зоран
Поповић

ДУГО ПУТОВАЊЕ КУЋИ

A LONG JOURNEY HOME

Сценарио/Screenplay: Снежана Анђелковић, Светлана и Зоран Поповић

Режија/Director: Светлана и Зоран Поповић

Камера/Photography: Светлана Поповић

Милорад Глушица

Монтажа/Editing: Зоран Поповић

Продукција/Production: Центар за визуелне комуникације

КВАДРАТ Београд

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 36 мин.

Светлана Поповић, рођена у Београду 1956. Дипломирала је филмску и тв режију на ФДУ у Београду. Радилa је као асистент и режисер документарних и едукативних програма за ТВ Београд, од 1982. до 1990. Заједно са Зораном Поповићем, основала је филмску школу 1990. и продуцентску кућу ЦВК Квадрат, у оквиру које ради као независни режисер и продуцент, те као професор филмске режије и продукције.

Важнији филмови: “И после свега срећа”, “Ја и ти”, “Невидљива ружа”, “Портрети”, “Пет година после”, “Све радости дана”...

Зоран Поповић, рођен у Књажевцу 1956. Дипломирао је филмску и тв режију на ФДУ у Београду. Радио је као сценариста и режисер документарних, играних, едукативних и музичких програма за ТВ Београд, од 1981. до 1990. Заједно са Светланом Поповић основао је филмску школу 1990. и продуцентску кућу ЦВК Квадрат, у оквиру које ради као независни режисер и продуцент, те као професор филмске режије и продукције.

Важнији филмови: “Удружене нарави”, “Недеља, мама, сасвим далеко, извесно”, “Bruce Lee ми ти се дивимо”, “Слобода панку”, “Жене јачају”, “Серија без наслова”, “Шеснаест пута Бојан”, “Лепота терета”, “Пет година после”, “Све радости дана”...

Кратак садржај/Synopsis

Старији брачни пар Дукић, после седам година избеглиштва, враћа се из Србије у Хрватску, да би био ближе својој кући.

After seven years of exile, the Dukić, an elderly married couple, return to Croatia from Serbia in order to get closer to their home.

ЈЕРОТИЈЕ

JEROTIJE

Сценарио/Screenplay: Амира Ал Хажар-Новаковић

Режија/Director: Амира Ал Хажар-Новаковић

Камера/Photography: Никола Ђурић

Монтажа/Editing: Дејан Урошевић

Продукција/Production: ТВ БК

Амира Ал
Хажар-
Новаковић

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 14,5 мин.

Кратак садржај/Synopsis

Живописући на више деценија старим и црвоточним карлицама за млеко, Јеротије постаје иноватор у ликовној уметности, док преко дана обавља врло захтеван и одговоран посао...

Painting on decades old worm-eaten wooden troughs, Jerotije becomes an "ovator" the art of painting. During the day, he performs a very demanding and responsible work...

КЛЕТВА

CURSE

Сценарио/Screenplay: др Динко Давидов

Режија/Director: Борислав Гвојић

Камера/Photography: Петар Латиновић

Монтажа/Editing: Олга Скригин

Продукција/Production: "Неопланта филм"

Нови Сад

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 15 мин.

Кратак садржај/Synopsis

Овај документарни филм о Фрушкогорским манастирима, снимљен пре 39 година, бележи драматично стање наших светиња у фрушкогорском Атосу. Акценти на рушевинама светиња и споменика културе српског народа на Фрушкој Гори озбиљна су опомена и народу и држави. Својевремено, приказивање овог филма на телевизији било је критиковано од стране, "партијских чистунаца" а филм је дискретно скривен и, скоро, заборављен.

This documentary film about Fruška Gora monasteries, made 39 years ago, records alarming conditions of our shrines in the Athos of Fruška Gora. Emphasis on the ruins of the holy places and Serbian monuments of culture in Fruška Gora represent a grave warning to the government and the people. When it was first broadcasted on national TV, it was criticized by the communist party „puritans“, discreetly put out of sight and almost forgotten.

ЛАНА, НАТАША, КСЕНИЈА

LANA, NATASHA, XENIA

Сценарио/Screenplay: Иван Пешукић
Режија/Director: Иван Пешукић
Камера/Photography: Иван Жугић
Монтажа/Editing: Милена Предић
Продукција/Production: ВФЦ “Застава филм” Београд

Иван
Пешукић

Категорија/Category: документарни/documentary
Дужина/Running time: 13 мин.

Иван Пешукић, дипломирао режију на Академији уметности БК. Режирао документарне филмове, кратке игране, музичке спотове... Ради као професор на Академији уметности БК.

Ivan Pešukić, graduated directing at the BK Academy of Arts. Directed documentaries, short films, music videos...Teaches at the BK Academy of Arts.

Кратак садржај/Synopsis

Лана, Наташа и Ксенија су само три девојке од пола милиона младих у Србији које се кроз аматерске клубове баве националном традицијом свог народа. Држава такве клубове не помаже. Напротив, гаси их.

Lana, Natasha and Xenia are just three girls out of half a million of young people in Serbia, members of amateur folklore clubs that cherish national tradition. The government provides no help for those clubs. On the contrary, it tends to do away with them.

Атила
Иван

ЛЕПА ТИСА И ОСТАЛО

BEAUTIFUL TISA AND THE REST

Сценарио/Screenplay: Золтан Бичкеи

Режија/Director: Атила Иван

Камера/Photography: Золтан Чубрило и Атила Иван

Монтажа/Editing: Виктор Чендир

Продукција/Production: Cinema Filmmuhely,

Кањижа

Категорија/Category: документарно/играни

Дужина/Running time: 9 мин.

Атила Иван Рођен 1970. у Сенти. У Кањижи је завршио основну школу, а гимназију у Сенти. После завршетка средње школе завршио више филмских курсева у Мађарској и у Југославији (Сентеш, Богач, Кеменце, Кањижа). Филмом се бави од 1992 године. Са документарним и кратким играним филмовима конкурисао је на многим фестивалима у Мађарској и у Југославији. Од 1996 ради као камерман и уредник у Инфо телевизији у Кањижи, а од 2001. године као главни уредник.

Један од оснивача, 2002. године, и председник Филмске радионице "Синема", Кањижа.

Born in 1970 in Senta. Finished elementary school in Kanjiža, and high school in Senta. Later he took several film courses in Hungary and Yugoslavia (in Senteš, Bogač, Kemence and Kanjiža). Has been in the film business since 1992. Participated in a number of documentary and short film festivals in Hungary and Yugoslavia. Since 1996 has worked as a cinematographer and editor of the Info TV in Kanjiža, and since 2001 as the editor-in-chief. One of the founders (in 2002) and the chairman of "Cinema" Film Workshop in Kanjiža.

Важнији филмови/ Selected filmography: 1996. Порука; 1997. Арач; 1998. Пастир; 1998. Гангстери; 1999. Адорјанска молитва; 2000. Живот једног сеоског свештеника; 2001. Ускршни радови; 2002. Народно грађевинарство; 2002. Мајмунско острво; 2003. Опус о равници; 2003. Цигоња; 2003. Анђеоске невестице /Цветање Тисе/; 2004. Ватроход; 2005. Паслика смираја; 2006. Лепа Тиса и остало; 2007. Маестро (Дан Рајзингер у Кањижи) / Message; Levy; Shepherd; Gangsters; Adorian prayer; Life of a country priest; Easter works; Folklore architecture; Monkey island; Opus on the plains; Gypsy; Angelic child- brides / Flowering of the river Tisa; Fire walks; Reflection of twilight; Beautiful Tisa and the rest; Maestro (Dan Reisinger in Kanjiža)

Кратак садржај/Synopsis

У Књижи постања стоји да је вода - Колевка живота. Тиса, која својим многобројним меандрима пресеца Панонски базен, представља жилу куцавицу Средње Европе. Као представница надаске женствене влаге, Тиса наводњава и плави дно некадашњег пресахлог мора. Уз свако место на купли земаљској везује се нека посебна, загонетна згода која није друго до исконска порука Творца пућена житељима тога места. Тиса је била захвална тема и савремене уметности, а посебно су се њоме инспирисали уметници Кањиже, Сенте и околних места у 20. веку. Наш филм настоји да понуди својеврсни есеј, у коме се Уметност и Тиса прожимају у органску целину.

The Book of Genesis says that water is the cradle of life. The river Tisa, which by its many meanders cuts the Pannonia basin, is an artery of Central Europe. As a symbol of moisture and fertility, the Tisa waters the region that used to be the bottom of the sea. Every place in the world has a special, mysterious anecdote associated with it, which is none other than a Creator's primeval message to its occupants. The Tisa was a rewarding subject in contemporary art, and in the 20th century it particularly inspired artist in Kanjiža, Senta and neighboring towns. Our film offers a kind of an essay, which intertwines Art and Tisa into an organic entity.

ЉУБАВ

LOVE

Сценарио/Screenplay: Владимир Борисављевић

Режија/Director: Владимир Борисављевић

Камера/Photography: Мирослав-Бата Петровић

Владимир Борисављевић

Небојша Пјевић

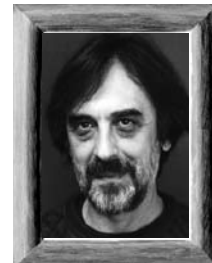
Монтажа/Editing: Андреја Маричић

Продукција/Production: ПП ФИКС ФОКУС

Београд

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 14 мин.

Владимир
Борисављевић

Владимир Борисављевић рођен је 1952. Аутор је 11 кратких филмова. Његови филмови су учествовали на многим међународним и домаћим фестивалима документарног и краткометражног филма и добитник је већег броја награда.

Vladimir Borisavljević was born in 1952. He is the author of 11 short films. His films have been screened at several international film festivals, including the Yugoslav Documentary and Short Film Festival. He is a recipient of several awards. His oeuvre includes: Трагања (Pursuits, 1994.), Стокхолм (Stockholm, 1995), Requiem (1996), Протест (The Protest, 1997), Круг (The Circle, 1998), Шаховски живот (A Chess Life, 1999), Сан (A Dream, 2000), Између два света (Between Two Worlds, 2001), Елегија (Elegy, 2002), Буђење (The Awakening Up, 2003) and Страст (Passion, 2005)

Кратак садржај/Synopsis

Песник Драган Курузлија са планине Таре кроз приче о животу, смрти и љубави, говори о себи, али посредно и о свима нама. Ово је филм о љубави као спасу за човека суоченог са суровим окружењем и личном трагедијом.

The poet, Dragan Kuruzlija, talks about life, death and love and in his deliberations, he unveils certain truths about himself and all of us. This is a film about love and its power to ease and end human suffering and personal tragedies.

Игор М.
Тохолъ

МЕТЕЖ TURMOIL

Сценарио/Screenplay: Игор М. Тохолъ

Режија/Director: Игор М. Тохолъ

Камера/Photography: Игор М. Тохолъ Михаило Ристић

Монтажа/Editing: Игор М. Тохолъ

Продукција/Production: Игор М. Тохолъ Михаило Ристић

Категорија/Category: експериментални/experimental

Dužina/Running time: 13 мин.

Игор М. Тохолъ - Рођен 1968. године у Београду. Студирао је Социологију и дипломирао Филмску и ТВ монтажу на ФДУ у Београду 1999. 1996-2000 објављивао је текстове из филмске публицистике и критике у часописима Беорама, Талас и Ритам. Од 2000-2003 предавао је Основе филмске монтаже на Катедри за камеру Академије Уметности БК. 2001. Покренуо је едицију Кинематограф из области теорије и историје филма у ДКСГ. Током 2006. Био је стипендиста *Goethe Institute* и *Federazione Circoli dei Cinema*, Италија. 2007. Покренуо радионицу археолошког и етнографског филма Паметник. Од 1994. до данас ради као Уредник филмског програма у Дому културе Студентски град, на Новом Београду.

Igor M. Toholj – Born in Belgrade in 1968. Studied Sociology and graduated Film and TV editing at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade, 1999. From 1996 to 2000 wrote film critics for Beorama, Talas and Ritam magazines. From 2000 to 2003 lectured Foundations of film editing at the Camera department of the BK Academy of Arts. In 2001 he started publishing *Kinematograf*, with texts on film theory and history of film in DKSG. In 2006 he was a grantee of the Goethe Institute and *Federazione Circoli dei Cinema*, Italy. In 2007 he initiated the workshop of archeological and ethnographic film Pametnik. Since 1994 has been working as the film program editor of Studentski grad cultural center in Novi Beograd.

Избор из ауторске филмографије: 1986. Ратови звезда (Star Wars) ; 1987. Фантазма смрти (Phantasm of death)i; 1988. Смрт металосауруса (Death of Metalosaurus)'; 1988. Shooting; 1988. In movien; 1992. Ваздушне пушке (Air-guns); 1996. Ходник (The Corridor); 1999. Бангла Борча; 2000. Ноћне кретње, дневни снови (Night Movements, Day Dreams); Апсолутна победа (An Absolute Victory); 2001. Контрафекат (Counter-effect); 2003. Кино Архаик: последња турнеја (Cinema Archaic – The Last Tour); Метеж (Turmoil); 2005. Три капе за чување (Three Hats For Keeps); 2007. Рок терапија (Rock therapy); Hale's tour; 2008. Тачка прекида (The br(e)aking point)...

Кратак садржај/Synopsis

Први експериментални филм у циклусу Метеж представља аудио-визуелни реквијем испољеним страховима, надањима и поразима људи, судбини насеобина и поднебља на коме аутор живи и ради. Материјал за филм настао је у периоду од 1988 до данас, а у филму је коришћен звук читања јеванђеља на језику Чироки индијанаца и посланица српском народу игумана православног манастира Валамо у Финској, снимљена током бомбардовања Србије 1999.

The first experimental film in the Turmoil cycle is an audio-visual requiem for fears, hopes and defeats of humanity, for destinies of human settlements and the region in which the author has lived and worked. The material for the film was created in the period from 1998 to the present, and the sound was based on the reading of the Gospel in Cherokee language and the epistles to the Serbian people by the prior of Valamo Orthodox monastery in Finland, recorded during bombing of Serbia in 1999.

МОЈ ДРУГ СРБИЈА

MY FRIEND SERBIA

Сценарио/Screenplay: Соња Благојевић
Режија/Director: Соња Благојевић
Камера/Photography: Соња Благојевић
Монтажа/Editing: Немања Бабић
Музика/Music: Александар Протић
Продукција/Production: Соња Благојевић,
ЦВК КВАДРАТ Beograd
Категорија/Category: документарни/documentary
Дужина/Running time: 50, 5 мин.

Соња
Благојевић

Соња Благојевић, рођена 1980. године у Београду. Дипломирала филмску и тв режију на Факултету драмских уметности у Београду. Режијала документарне и кратке игрane филмове приказане на домаћим и страним фестивалима, емисије емитоване на РТС-у, музичке спотове, наменске филмова.

Написала и режијала дејчу представу, радила live-video за позоришну представу, координатор радионица на фестивалу дугометражног документарног филма “7 величанствених”, ради као помоћник редитеља на високобуџетним рекламама.

Born in 1980. in Belgrade where she graduated film and TV directing at the fda in 2007. As a director she did some fifteen documentary and short feature films that were screened in national and foreign festivals. She was assistant director for the serial «Mile in Transition» and assistant director for more than nine high budget advertisements.

Изабрана филмографија: Мој друг Србија / дугометражни документарни филм, 2007; Соња и Марко на истом блистоку / дугометражни документарни путопис, 2005; Моја / кратки играни филм, 2003; Песма, филм / кратки играни филм, 2002.

Кратак садржај/Synopsis

Džozef Arone, тридесетогодишњак из Сан Франциска, већ четврту годину за редом проводи лето у Србији. Од јула до септембра, преко села и града и сабора у Гучи па све до Косова, он је у мисији ширења радости као клоун под надимком Џо Мама.

Joseph Arone, the thirty-year old from San Francisco, has been spending summer for the fifth year in a row. From July till September, from villages and towns and the Cica gathering all the way to Kosovo, he is in the mission of joy spreading as a clown nicknamed Joe Mama.

Снежана
Миливојевић

Ђорђе
Шибалин

СЛИКЕ ИЗ АУТОБУСА

IMAGES FROM A BUS

Уредник/Editor: Снежана Миливојевић

Режија/Director: Ђорђе Шибалин

Камера/Photography: Ђорђе Шибалин

Монтажа/Editing: Ђабор Езе

Музика/Music: Александар Протић

Продукција/Production: Српска редакција Мађарске телевизије
Будимпешта

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 25 мин.

Снежана Миливојевић (1966) рођена је у Задру. Основну и средњу школу похађала је у више градова бивше Југославије. Диплому правника стекла је на Правном факултету у Крагујевцу. Новинарску каријеру започела је у Дописништву РТС-а у Крагујевцу. Од 1993. до 1999. била је запослена у Српској редакцији Мађарског радија. Од 2001. ради као уредник Српске редакције Мађарске телевизије (MTV). У међувремену, од 1996. сарађивала је као спољни сарадник и са “Српским народним новинама” и недељником “Српска мањина”. Живи у Будимпешти.

Snežana Milivojević (1966), born in Zadar. Finished elementary and secondary education in several cities of former Yugoslavia. Graduated at the Law School, University of Kragujevac. Began her journalist career as an RTS correspondent in Kragujevac. From 1993 to 1999 worked for the Serbian desk of Hungarian Radio. Since 2001 has worked as the editor of Serbian desk of Hungarian TV (MTV). In the meantime, since 1996, has collaborated for “Serbian People’s News” newspaper and “Serbian Minority” magazine. Lives in Budapest.

Ђорђе Шибалин (1960) Рођен је у бачком селу Сантову, у Мађарској, у српској породици. Завршио је “Српско-хрватску гимназију” у Будимпешти. 1981. уписао је, и завршио, филмску и телевизијску камеру на Академији драмских уметности у Загребу. Од 1989. до 1997. радио је као сниматељ на Мађарској телевизији (MTV), а после тога ради као сниматељ и редитељ у статусу слободног уметника, у разним телевизијама и филмским студијама Мађарске. Од 2006. члан је Српске редакције Мађарске телевизије. Сниматељ је и редитељ великог броја кратких филмова са темама из живота и историје Срба у Мађарској. Добитник је великог броја награда на филмским и телевизијским фестивалима у Мађарској и иностранству. Живи у Будимпешти.

Đorđe Šibalin (1960), born in the village of Santovo, in Hungarian part of Bačka region. Finished “Serbo-Croatian Grammar School” in Budapest. In 1981 graduated at the department of film and TV camera of the Academy of Dramatic Arts in Zagreb. From 1989 to 1997 worked as a cameraman for Hungarian TV (MTV), and later as a freelance cinematographer/director in several TV and film studios in Hungary. Since 2006 has been a member of Serbian desk of Hungarian TV. As a cinematographer or director, has made a number of short films about life and history of Hungarian Serbs. Received a number of awards in film and TV festivals in Hungary and elsewhere. Lives in Budapest

Кратак садржај/Synopsis

Група Срба из Мађарске аутобусом обилази делове Хрватске где су некада живели Срби. Сlike које виде из аутобуса показују им трагове рата, али и живота. Тек по који Србин живи још увек на тим просторима.

A group of Serbs from Hungary tours by bus parts of Croatia where the Serbs used to live. What they see from the bus shows signs of war, but also signs of life. Very few Serbs still lives there.

СТОПА КРАЉЕВИЋА МАРКА

PRINCE MARKO'S FOOT

Сценарио/Screenplay: Т. Феро и Д. Мимовић

Режија/Director: Татјана Феро

Камера/Photography: Петар Вујошевић

Монтажа/Editing: Мирјана Тришић

Продукција/Production: РТС ТВ Београд

Татјана
Феро

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 24 мин.

Татјана Феро је рођена у Београду 1949. Дипломирала је филмску и тв режију на Факултету драмских уметности у Београду. Ради као сценариста и редитељ документарних и играних програма на РТС-у. Учествовала је на многим фестивалима. Издваја награду за режију на Фестивалу југословенског документарног и краткометражног филма у Београду, 2002, за филм «Достојан».

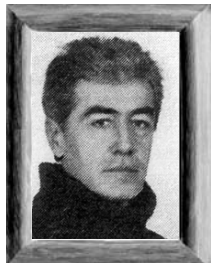
Tatjana Fero was born in 1949 in Belgrade. She graduated from the Belgrade Faculty of Drama Arts, Film and TV Directing Department. She works as a script writer and director of documentary and feature programmes at the RTS Belgrade. She took part in several festivals. She singles out the award for directing at the Yugoslav Documentary Short Film Festival 2002. for the film «Dostojan» («Worthy»).

Кратак садржај/Synopsis

На Шар-планини, у Средачкој и Шириничкој жупи (Јужна Србија), у животу Срба староседелаца се још увек преплиће митско време Краљевића Марка и данашња борба за опстанак у суровим условима и неизвесним временима.

On the Šar Mountain, in the Sredacka and Sirinacka parishes (South Serbia), in the lives of the native Serbs mythical times of Prince Marko and contemporary struggle for survival in harsh conditions and uncertain times are still intertwined.

Душан
Торбица

СТРПЉЕЊЕ

PATIENCE

Сценарио/Screenplay: Душан Торбица
Режија/Director: Душан Торбица
Камера/Photography: Драган Миљанић
Монтажа/Editing: Јарослав Колар
Продукција/Production: РТВ Војводине

Категорија/Category: документарни/documentary
Дужина/Running time: 6 мин.

Душан Торбица (1956-2007); рођен је у Зрењанину; студирао је филозофију; дипломирао је режију на Академији уметности у Новом Саду 1988., у класи проф. Влатка Гилића. Филмове углавном радио на новосадској телевизији (РТВ Војводине). Најзначајнији филмови: “Spiritus”, “Сезонци”, “Сан Петра Нанића”, “Руски плес”, “Лет над равницом”, “Комшије”, “Страх”...

Dušan Torbica was born in Zrenjanin; He studied philosophy and graduated in directing from the Novi Sad Academy of Arts in 1988, in the class taught by Prof. Vlatko Gilić.

Filmography: “Spiritus”, Seasonal workers”, “Petar nanić’s dream”, “Russian dance”, “Flight over the plains”, “Neighbors”, “Fear”...

Кратак садржај/Synopsis

Заједничким стрпљивим радом, постижу се резултати.

Good results are reached by patience and joint efforts.

ТЕСЛА

TESLA

Сценарио/Screenplay: Снежана Миливојевић

Режија/Director: Ђорђе Шибалин

Камера/Photography: Ђорђе Шибалин

Монтажа/Editing: Габор Езе

Продукција/Production: Српска редакција Мађарске
Телевизије, Будимпешта

Снежана
Миливојевић

Ђорђе
Шибалин

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 33 мин.

Снежана Миливојевић (1966) рођена је у Задру. Основну и средњу школу похађала је у више градова бивше Југославије. Диплому правника стекла је на Правном факултету у Крагујевцу. Новинарску каријеру започела је у Дописништву РТС-а у Крагујевцу. Од 1993. до 1999. била је запослена у Српској редакцији Мађарског радија. Од 2001. ради као уредник Српске редакције Мађарске телевизије (MTV). У међувремену, од 1996, сарађивала је као спољни сарадник и са “Српским народним новинама” и недељником “Српска мањина”. Живи у Будимпешти.

Snežana Milivojević (1966), born in Zadar. Finished elementary and secondary education in several cities of former Yugoslavia. Graduated at the Law School, University of Kragujevac. Began her journalist career as an RTS correspondent in Kragujevac. From 1993 to 1999 worked for the Serbian desk of Hungarian Radio. Since 2001 has worked as the editor of Serbian desk of Hungarian TV (MTV). In the meantime, since 1996, has collaborated for “Serbian People’s News” newspaper and “Serbian Minority” magazine. Lives in Budapest.

Ђорђе Шибалин (1960) Рођен је у бачком селу Сантову, у Мађарској, у српској породици. Завршио је “Српско-хрватску гимназију” у Будимпешти. 1981. уписао је, и завршио, филмску и телевизијску камеру на Академији драмских уметности у Загребу. Од 1989. до 1997. радио је као сниматељ на Мађарској телевизији (MTV), а после тога ради као сниматељ и редитељ у статусу слободног уметника, у разним телевизијама и филмским студијама Мађарске. Од 2006. члан је Српске редакције Мађарске телевизије. Сниматељ је и редитељ великог броја кратких филмова са темама из живота и историје Срба у Мађарској. Добитник је великог броја награда на филмским и телевизијским фестивалима у Мађарској и иностранству. Живи у Будимпешти.

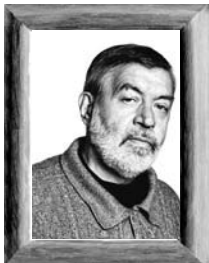
Đorđe Šibalin (1960), born in the village of Santovo, in Hungarian part of Bačka region. Finished “Serbo-Croatian Grammar School” in Budapest. In 1981 graduated at the department of film and TV camera of the Academy of Dramatic Arts in Zagreb. From 1989 to 1997 worked as a cameraman for Hungarian TV (MTV), and later as a freelance cinematographer/director in several TV and film studios in Hungary. Since 2006 has been a member of Serbian desk of Hungarian TV. As a cinematographer or director, has made a number of short films about life and history of Hungarian Serbs. Received a number of awards in film and TV festivals in Hungary and elsewhere. Lives in Budapest.

Кратак садржај/Synopsis

Прича о животу и стваралаштву Николе Тесле.

Story about life and work of Nikola Tesla.

Драгомир
Зупанц

УМЕТНОСТ ДИРИГОВАЊА

THE ART OF CONDUCTING

Сценарио/Screenplay: Др Снежана Николајевић

Режија/Director: Драгомир Зупанц

Камера/Photography: Иван Јашаревић

Монтажа/Editing: Слободан Софронијевић

Продукција/Production: РТС ТВ Београд

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 30 мин.

Драгомир Зупанц (1946), редитељ је РТС-а. Важнија остварења: “Сликашки правци 20. века”, “Тамо где лозе плачу”, “Продавница тајни”, “Чембало у четири слике”, “Барок асоцијације”, “Оперске лозе”, “Светибор” (“Златна маслина”, Бар 2001.).

Dragomir Zupanc was born in 1946. He works as a director for the Radio Television of Serbia. His oeuvre includes: “The Artistic Currents of the 20th Century”, “The Place Where the Grapevines Cry”, “The Secrets Shop”, “A Cymbal in Four Shots”, “The Baroque of Associations”, “The Opera Lineage”, and “Svetibor”. For “Svetibor”, he received the Golden Olive Branch of Bar in 2001.

Кратак садржај/Synopsis

На свом трећем учешћу у раду Летње духовне академије у Студеници, руски диригент Генadiј Дмитрјак је изабрао да учесницима прикаже диригентску праксу коју примењује у руској музичкој школи. Кроз “Диригентску радионицу” су се обучавали сви заинтересовани учесници, иначе студенти, наставници или диригенти хорова из Србије или дијаспоре. На завршном концерту, под маестровим менторством, дириговали су најбољи.

During his third participation at the Spiritual Summer Academy in Studenica monastery, Russian conductor Genady Dmytriak has chosen to demonstrate the conducting practice he teaches at a Russian music school. All participants in the Academy, students, teachers and choirmasters from Serbia and abroad, had the opportunity to learn it through „Conducting Workshop“. The final concert was conducted by the best participants, under the master’s supervision

ВЈЕРА И КОИНЦИДЕНЦИЈА

VJERA AND COINCIDENCE

Сценарио/Screenplay: Љубинко Томановић, Слободан Симојловић, Игор. М. Тохолъ

Режија/Director: Слободан Симојловић

Камера/Photography: Слободан Симојловић

Монтажа/Editing: Игор. М. Тохолъ

Музика/Music: Љубинко Томановић

Продукција/Production: Михаило Ристић, Слободан Симојловић, Игор. М. Тохолъ
& “Маслинова гора”

Категорија/Category: документарни/documentary

Дужина/Running time: 13 мин.

Слободан Симојловић, је рођен у Београду. Ради на РТС-у као редитељ.

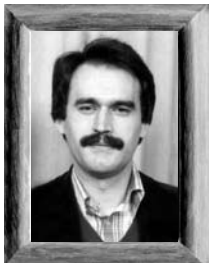
Slobodan Simojlović, born in Belgrade. Works for the RTS as a director.

Кратак садржај/Synopsis

Вјера је само наизглед обична домаћица. Међутим, између кућних послова бави се израдом икона, у необичној техници-од ситних гранула. И о свему има своју теорију.

Vjera makes an impression of an ordinary housewife. However, in between her chores, she paints icons, and in an unusual technique, too – she uses tiny multicolored pellets. And she's got her “theories” on everything...

Марко Ж.
Николић

ВОЈНА БОЛНИЦА У НИШУ

MILITARY HOSPITAL IN NIŠ

Сценарио/Screenplay: Др Горан Милојковић, Др Миодраг Станковић
Др Славиша Ћирић

Режија/Director: Марко Ж. Николић
Камера/Photography: Мирко Лукановић
Јован Ловић

Монтажа/Editing: Немања Бабић
Продукција/Production: ВФЦ “Застава филма” Београд

Категорија/Category: дикументарни/documentary
Дужина/Running time: 21 мин.

Марко Ж. Николић, филмски и тв редитељ, дугогодишњи члан ВФЦ “Застава филм”. Урадио је значајан број документарних, кратких играних и наставних филмова, музичких и рекламних спотова...

Marko Ž. Nikolić, film and TV director, longtime member of VFC “Zastava Film”. Has made many documentary, short and educational films, as well as music videos and commercials...

Кратак садржај/Synopsis

Ово је филм о најстаријој болници на територији Србије, која је 22. јануара 2008. прославила 130 година рада.

This is a film about the oldest hospital in Serbia, which celebrated its 130th anniversary on January 22

ЖЕРТВА SACRIFICE

Сценарио/Screenplay: Монах проф. др Давид Перовић
Режија/Director: Јован Мацура
Камера/Photography: Јован Мацура
Монтажа/Editing: Јован Мацура
Продукција/Production: Студио НАОС Београд

Јован
Мацура

Категорија/Category: документарни/documentary
Дужина/Running time: 23,5 мин.

ЈОВАН МАЦУРА рођен је у Београду 1971. Од 1991. ради као *freelancer* на разним пројектима у пољу мултимедије. Од 1997. до 1999. ради постпродукцију за *Giango* студио из Амстердама. Од 2000. до 2002. ради за AWE и сарађује са «id8 L.A.». На Теолошком факултету са монахом, проф. др Давидом Перовићем, оснива студио НАОС, за развијање црквене мисли на медијски начин. Ово му је први филм.

Born in 1971. in Belgrade. Since 1991. he has been working as a freelancer in various projects in the multimedia field. Between 1997. and 1999. he was working on the postproduction for the Giango Studio in Amsterdam. From 2000. till 2002. he worked for the AWE and cooperates with the «id8 L.A.». With the monk Prof. David Perovic, at the Belgrade School of Theology he founded the Naos Studio for the development of the church thought in the media way. This is his first film.

Кратак садржај/Synopsis

Два пријатеља одлазе у обилазак области (Космета) захваћену злом, да би, чувајући ум у срцу и не очајавајући, посведочили да је историја у токовима – варљива.

Two friends leave for the region (Kosmet) drawn in evil in order to testify, keeping their minds in their hearts and not despairing, that the history in its course is – deceptive.

Татјана
Феро

ТРИПТИХ ИЗ ДЕЧАНА

DEČANI TRIPTYCH

Сценарио/Screenplay: Татјана Феро

Режија/Director: Татјана Феро

Продукција/Production: РТС ТВ Београд

Категорија/Category: документарни/documentary

1. МЕСТО ГДЕ МОЈЕ СРЦЕ ПРЕБИВА, 26'
2. ПОРТРЕТ МОНАХА, 24'
3. ЧУДЕСА СВЕТОГ КРАЉА, 28'

Татјана Феро је рођена у Београду 1949. Дипломирала је филмску и тв режију на Факултету драмских уметности у Београду. Ради као сценариста и редитељ документарних и играних програма на РТС-у. Учествовала је на многим фестивалима. Издваја награду за режију на Фестивалу југословенског документарног и краткометражног филма у Београду, 2002, за филм «Достојан».

Tatjana Fero was born in 1949 in Belgrade. She graduated from the Belgrade Faculty of Drama Arts, Film and Tv Directing Department. She works as a script writer and director of documentary and feature programmes at the RTS Belgrade. She took part in several festivals. She singles out the award for directing at the Yugoslav Documentary Short Film Festival 2002. for the film «Dostojan» («Worthy»).

Репризе Првог Фестивала БДЕЊЕ ДУШЕ

2007.

- 21. октобар – ИРИГ, Дом културе – Награђени филмови;
- 21. октобар – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, мала сала Позоришта – Награђени филмови
(У оба града приказани филмови: „Чувари тишине“, „Ласта“ и „Између два света“);
- 02. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар – I програм;
- 03. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - I програм, реприза;
- 09. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - II програм;
- 10. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - II програм, реприза;
- 16. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - III програм;
- 17. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - III програм, реприза;
- 21. новембар – ВРШАЦ, Дом омладине, I програм;
- 22. новембар – ВРШАЦ, Дом омладине, II програм;
- 23. новембар – ВРШАЦ, Дом омладине, III програм;
- 29. новембар – КОВИН, Центар за културу, I програм;
- 30. новембар – КОВИН, Центар за културу, III програм;
- 30. новембар – ВРБАС, Културни центар, Избор филмова: “Виминациум”, “Ласта”,
“Студенички триптих”;
- 11. децембар – ПОЖЕГА, Пољопривредна школа, Избор филмова: “Дах“, “Чувари
тишине“, “Ласта“, “Између два света“
- 27. децембар – НОВИ БЕЧЕЈ, Дом културе, Награђени филмови: “Чувари тишине“,
“Ласта“, “Између два света“, “Неимари“

2008.

- 06. фебруар - СРБОБРАН – Дом културе, I програм;
- 13. фебруар - СРБОБРАН - Дом културе, II програм;
- 20. фебруар - СРБОБРАН - Дом културе, III програм;
- 27. фебруар - СРБОБРАН – Дом културе, IV програм;
- 03. март - НИШ – Културни центар, Избор ненаграђених филмова и промоција књиге БДЕЊЕ ДУШЕ Јована Радуновића;
- 04. март - НИШ – Културни центар – Награђени филмови: “Чувари тишине“, “Ласта“, “Између два света“, “Неимари“;
- 21. март - СРБОБРАН – Дом културе, реприза програма награђених филмова;
- 28. март - ВАЉЕВО – Дом омладине, реприза програма награђених филмова;
- 31. јули - КОВИН – Центар за културу – “Ковинско културно лето“; (“Чувари тишине“, “Дах“, „Грађања“, “Између два света“);
- 7. август - КОВИН – Центар за културу - “Ковинско културно лето“ – (“Ко се задњи смеје“, “Ласта“, “Неимари“);
- 28. август - ШИД Галерија “Сава Шумановић“ (Дан Галерије) – Програм награђених филмова;
- 23. септ. - БЕОГРАД – Дом руске културе – Промоција књиге БДЕЊЕ ДУШЕ Јована Радуновића, са пројекцијом филма “Писмо из Америке“;
- 29. септ. - БЕОГРАД – Дом руске културе; (“Чувари тишине, “Ласта“, “У почетку беше реч“);

Иностранство

Крај марта,

почетак априла – (4 недеље у више термина и више сала) ЧИКАГО, у организацији Српске телевизије из Чикага;

16. април - БУДИМПЕШТА – Центар документарног филма; Организација: Културни, документациони и информативни центар Срба из Мађарске и Завода за културу Војводине (Филмови: “Корени“, “Чувари тишине“, “Ласта” и “Између два света”);

5. јули - АДЕЛАИДА (Аустралија) - Филмови: “Корени“, “Чувари тишине“, “Ласта” и “Између два света”;

29. август - СИДНЕЈ (Аустралија) - Филмови: “Корени“, “Чувари тишине“, “Ласта” и “Између два света”;

Договорено гостовање:

15. октобар - ТЕМИШВАР, у оквиру “Дана српске културе у Темишвару”; филмови: “Корени“, “Чувари тишине” и “Ласта”.

САВЕТ ФИЛМСКОГ ФЕСТИВАЛА „БДЕЊЕ ДУШЕ“ /„VIGIL OF SOUL“ FILM FESTIVAL COUNCIL/

- Епископ сремски Господин /Bishop of Syrmia/ Василије,
Ђорђе Коларовић, ликовни уметник, председник Савета, / artist, chairman of the Council, delegated by the Municipality of/ делегат СО Сремски Карловци,
Јован К. Радуновић, књижевник и драматург /writer and dramatist from/ из Сремске Митровице, подпредседник Савета, делегат Удружења филмских и телевизијских радника Војводине,
/ vice-chairman of the Council, delegated by the Association of Vojvodina Film and Television-Makers/,
Невена Витошевић – Чеклић, из Београда, члан Савета / member of the Council/,
делегат Министарства вера СР Србије / delegated by the Ministry of Religion of Serbia/,
Љиљана Првуловић, новинар и филмски аутор из Београда, члан Савета, делегат ПП Фикс Фокус /
journalist and film-maker from Belgrade, member of the Council, delegated by PP Fiks Fokus/
Светлана Парошки, из Новог Сада, аутор и уредник Телевизије Војводине, члан Савета, делегат Удружења филмских и телевизијских радника Војводине / from Novi Sad, author and editor of Vojvodina Television, member of the Council, delegated by the Association of Vojvodina Film and Television-Makers/,
Тамара Весна, из Чикага, члан Савета, делегат Српске телевизије из Чикага / from Chicago, member of the Council, delegated by Serbian Television from Chicago/,
Олга Трифковић, члан Савета из С. Карловаца делегат СО / member of the Council from S. Karlovci, delegated by the Municipality/,
Александра Нешић, из Срем. Карловаца, делегат ТО С. Карловци / from S. Karlovci, delegated by the Municipality/,
Миодраг Новаковић, драматург и филмски аутор из Београда, члан Савета, делегат ПП Фикс Фокус /
dramatist and film author from Belgrade, member of the Council,delegated by PP Fiks Fokus/,
Владимир Ђурић, уредник Културног центра из Зрењанина, делегат КЦЗ / editor in the Cultural Center of Zrenjanin, delegated by the Center/,
Дејан Дабић, уредник Нишког културног центра, делегат НКЦ / editor in the Cultural Center of Niš, delegated by the Center/

Упражњена места /Empty chairs/

Министарство за културу Републике Србије / Ministry of Culture of the Republic of Serbia/
Министарство за Дијаспору Републике Србије / Ministry for Diaspora of the Republic of Serbia/
Министарство за КиМ /Ministry for Kosovo and Metohija/
Секретаријат за културу ИВ Војводине / Executive Council of Vojvodina / Secretariat for Culture/
Културно-просветна заједница Ваљева /Cultural-Educational Community of Valjevo/
Сермска Митровица
Ириг
Кула

Директори Фестивала / Festival Directors/

Срђан Илић, филмски радник из Новог Сада, Уметнички директор Фестивала / film-maker from Novi Sad,
Art Director of the Festival/
Мирослав-Бата Петровић, филмски аутор и продуцент из Београда, Оперативни директор Фестивала /
film author and producer from Belgrade, Operational Director of the Festival/;

Издавач каталога / Catalogue Publishers:
УДРУЖЕЊЕ ФИЛМСКИХ И ТЕЛЕВИЗИЈСКИХ РАДНИКА ВОЈВОДИНЕ /
ASSOCIATION OF VOJVODINA FILM AND TELEVISION-MAKERS
НОВИ САД
ПП ФИКС ФОКУС БЕОГРАД

Уредници / Editors:
СРЂАН ИЛИЋ
МИРОСЛАВ-БАТА ПЕТРОВИЋ

Дизајн плаката и каталога / Posters and Catalogues Design:
УРОШ ПАНИЋ

Дизајн диплома и калиграфија / Diploma Design and Calligraphy:
ЖЕЉКО КОМОСАР

Штампа / Printed by:
ЈП “СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК СРБИЈЕ“ Београд

Изливање скулптуре “Бдење Јакова Орфелина”
Уметничка ливница “ВОЈДОВАЦ” БРАЋА ЈЕРЕМИЋ Београд, основана 1927.

ПОДРШКЕ ИЗ ИНОСТРАНСТВА ПОВОДОМ ПРВОГ ФЕСТИВАЛА

На позив Љиљане Првуловић Софији Шкорић из Конгреса Српског уједињења, да присуствује Фестивалу, госпођа Шкорић је одговорила да се тренутно не налази у Београду већ у Канади. Између осталог, госпођа Шкорић каже:

“Драга Љиљана,
Хвала Вам на обавештењу. Идеја је одлична и надам се да ће заживети и имати успеха. И нама овде долазе филмови и позоришне представе које више руже Српски народ него што покузују праву слику нашег народа. Останимо у контакту. Много поздрава,
Софија Шкорић”, Канада

OOOOOOOOOOOOOOOOOO

Драге колеге,

Упозната сам са Вашом иницијативом и основним актима Филмског фестивала БДЕЊЕ ДУШЕ који се организује, по први пут, у Сремским Карловцима. Поздрављам и подржавам Вашу идеју која ће афирмисати лепше лице наше Србије кроз дела филмских и телевизијских ставаралаца који инспирацију траже у добрим и лепим људима, њиховим делима и подухватима, светлим тренуцима историје, културе и уметности Срба, духовности и људскости. Радује ме да ће домаћин једне овакве филмске манифестације бити управо Сремски Карловци, место које одише националном традицијом препуном истпријских, државних и духовних догађања веома важних за укупну историју српског народа.

Са задовољством прихватам предлог да будем члан Савета филмског фестивала који треба да потстиче и афирмише његов тако конципиран програмски профил.

Са моје стране заузећу се пуном снагом да се реализује идеја о “симултаном фестивалу” и такође, ако буде услова, да се поред Сремских Карловаца и још неколико градова у Србији, његов програм прикаже и код нас овде, у Чикагу... Тамара Весна, Српска телевизија, Чикаго

OOOOOOOOOOOOOOOOOO

Драги Срђане,

Веома нас занима ваш фестивал, јер код нас такви материјали су веома ретки и тешко их је набавити. Што је још горе, и онда када се набаве, није сигурно да ли су материјали погодни за приказивање омладини. G. Darko Vukićević, School congregation “Saint Sava”, Adelaida, Australia

